

12
HELIOTROPIUM,

id est

FLOS SANANS LEGUM

Seu

JUDICIORUM CORRUPTORUM
REFORMATOR

DIVUSIVO

vel

ORATIO PANEGYRICA

de

D. IVONE,

Facultatis Juridicæ

PATRONO

in

Basilica Teynensi

coram

SENATU POPULOQUE ACADEMICO

habita

ab

AMBROSIO ANTONIO FISCHER, J. U.

Auditore Bohemo Falckenoviensi.

æVo, InqVo Magnæ fUjt UnDIqVe paX

aqVILæ aUcta.

Mense Junio die 20 hora 9. matutina.

ILLUSTRISSIMO
ET
EXCELLENTISSIMO
DOMINO DOMINO
J O A N N I
ANTONIO,
SACRI ROMANI IMPERII
COMITI DE NOSTITZ
ET
RHINEKH,

Hæreditario Domino in Falchenau , Heinrichs-
grün, Tſchocka, Lietmiz, Grasliz & Saar &c:

Sacræ Cæsareæ Regiæque Majestatis Intimo Con-
siliario, Regio Locum - tenenti, & supremo Feudorum
Judici in Regno Bohemiæ.

DOMINO DOMINO MEO CLEMEN-
TISSIMO ac HÆREDITARIO.

ILLUSTRISSIME ac EXCELLENTISSIME
 SACRI ROMANI IMPERII
 COMES,
 DOMINE DOMINE CLEMENTISSIME.

Uòd Clementiâ Tuâ commotus, ardore verò animi mei proclivis limina Tua magna, quæ falco (a) submississimus trepidis meis eminus pulsavi alis, tandem accedam, Magnum & Clarissimum Tuum facit Nomen, (b) ob quod

(a) unde dicitur Patria.
 (b) cum lemma: Me copia ripis extulit. Caesar Nomen hoc amat. Suecia suspirat, Polonia desiderat, Boemia amplectitur.

ut D. Ivoni Heliotropium, ita etiam Tibi non inconcinne Illud (c) adscribo. Dum autem majori intimas predicti naturæ virtutes perlustro perspicacitate, Heliotropium Phæbo cum suo oriri, suo cum occidere, reperio. Heliotropium D. Ivo suum affectus Phæbum; Tu quoq; Phæbi Affecta, opeq; Aquilæ (d) (quæ secundum Claudianum

(c) cum lemma: Omnibus exorior.
 (d) cui lemma. Est a mula solis. vel
 In uno duo.

*Consulit ardentis radios & luce magistrâ,
 Naturam vires, ingeniumq; probat.)*

Tanquam Pullus in Faciem Phæbi Austriaci latus, ab Utrisque oculorum Tuorum claritatis, & inconviven-

tia causâ , non solum in Niveas septentrionem versus missus Oras, verum Redux inter Proceres ad Se Ipsam Reginam Aquilam tuendam positus fuisti. D. Ivo sanans flos ; Tu neminem dimittis nisi sanitati restitutum. D. Ivo Judiciorum corruptorum Reformator ; (e)

(c) ex vita
D. Ivonis.

Tu supremus Feudorum Judex, omniâq; corrupta reformas. Visâ itaq; symmetriâ, cum Tibi soli Heliotropium, Nulliq; alii convenientius adscribi quadret, orationem meam Clementiâ Tuâ Ductrice meâ (quâ ad Tul-

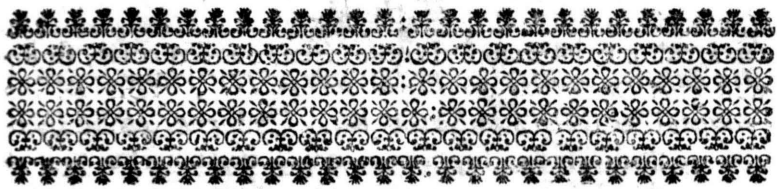
(f) Pythagoras apud Laërtium, & D. Augustinus l. 1. de Ordine C. II.

lii Palastram, Benignitate, ad Amorem sapientiæ, (f) Magnò Judicio Tuò, ad Juris-Prudentiam, tandem etiam in publicum prodire ausus) submississimè præsentare præsumo, in Clementissimas eam manus suscipere Tuas, quoniam omnia, quæ de D. Ivone profero, ex speculo Tuo desumpsi, & omnia, quæis D. Ivonem fœcundo, ex fœcundissimo Tuarum virtutum nilo derivavi. Vive ergò ILLUSTRISIME ac EXCELLENTISSIME DOMINE DOMINE ! vive Patriæ, à qua amplecteris, cuiq; semper serenè oriris. Vive clementer submississimis falconibus Tuis, & mihi omnium minimo, dicenti

ILLUSTRISIMÆ AC EXCELLENTISSIMÆ DOMINATIONIS TUÆ.

Submississimus servus

AMBROSIUS ANTONIUS FISCHER, Falchenovienſis.

Habet cœlum faces suas, quæis universi vi-
 ventia excitat, habet terra flores suos,
 quæis Sabæa mittit suffimina, Assyrii
 gloriatur fragrantiss, me tamen (quam-
 vis maximis à Numine excelso morta-
 les fœcundati ideis) hodie infœcunda-
 tum, aridum & his destitutum sentio.

O superi! unde mihi incipiendum? aut ex quibus Miner-
 væ fontibus Florem Legum D. Ivonem Facultatis Juridicæ
 Patronum laudum encomiis perorando afficiam? Profectò
 rot diversæ sympathiæ flores meis objiciuntur oculis, ut,
 ubi de Flore Legum me fari, immortalẽ deprædicare o-
 porteret, tantã amabilitatum congerie dissimilium captus
 florum, mei confusionem quæram, & ut flos ipse deflo-
 rescam. Bene commeditatur *non habebis sublevantem*
te si solus cecideris; proindè nè in laudibus D. Ivonis mei
 enarrandis periclitèr, ad singulas Almæ hujus Universitatis
 Facultates submississimè recurro, à singulis fulcrum suarum
 scientiarum expetens, ut eò expeditius Florem D. Ivonem
 ad stipulam Justitiæ florentis extollere queam. Plurima
 Philosophia tanquàm omnium rerum indagatrix de flo-
 rum natura, tam vegetabilium quàm sensitivorum existen-
 tia discurret, habituum multorum ordinat complexionem,
animi medetur morbis, & sic non immeritò, si Asylum
 meum ad vos Doctissimos Philosophos conferam, fecero,
 vestrum est, quod anhelò, favete mihi peroranti aridis affe-

Eccl.

*Cicero 3.
 Tuscul. 9.*

ſto artubus in laudem D. Ivonis veſtri medelis roris, ſiqui-
ibid. dem *qualis medicina animorum Philoſophia*, talis D. Ivo
ex vit. D. *corruptorum judiciorum ſanans ſos.* Ad vos quoque Ex-
Ivonis. cellentiſſimi Medici ſupplex meum dimitto verbum, vita
 veſtra eſt ros, ſuper ægros torans neſtoream prorogat vi-
 tam, hunc etiam in meos aridos ſtillate artus, pro his opem
 imploro veſtram, medicamenta deſidero, pro excolendo
 Flore D. Ivone, nam Juſtin: teſte: *quod medicamenta morbis,*
Novell. III. *hoc ſos Legum preſtat controverſis.* Vos quoque Eximii
in preſat. Theologi, aridæ conferte eloquium lingvæ, de DEO vos
 loquimini, DEI loqui eſtis, & id ipſum magnum Eccleſiæ
 Lumen D. Auguſtinus teſtatur, *Theologiam eſſe ſermonem &*
Lib. 8. de *rationem de DEO*; Si ſermo & ratio veſtra eſt de DEO,
Civit. DEI per conſequens futura de Sanctis, quorum unum nunc D.
C. I. Ivonem inſacundò ſermone meò, ut fœcundem, veſtram
 ſupplifico addite ſacunditatem. Ad veſtram deniq; Clarifi-
 mi claritatem in tanta verborum meorum obſcuritate re-
 curro, veſtram præbete Juris-Prudentiam, *que Divinarum*
Lib. 1. Inſt. *humanarumq; rerum notitia eſt*; veſtram juſticiam, *ut D.*
S. 1. l. 10. ff. *Ivoni, quod ſuum eſt, tribuam*; veſtram fortitudinem,
ibid. quâ debiles confortentur artus; Veſtram conſtanciam, nè
 in recolendis D. Ivonis virtutibus, aut deſiciam, aut, quod
 à Juris-Conſulto alieniſſimum, pravis affectibus cedam.
 Tuæ pariter Magnificentiæ *aram* Magnifice - Rector
 formidine & caligine captus accedo, *Pericles* eſt Dici
 amicus, apertis natus oculis, lucis avidus, eò quòd in omni-
 bus ad lucem erumpere feſtines, faveto mihi Tuum preces
 fundenti jubar, ad tenebroſum lucum meum diſſipandum,
 auratis verò D. Ivonem lychnis colluſtrandum. Tandem
 à Vobis A. A. Academici, efficaciam ſapientiæ veſtræ, effla-
 gito, veſtrâ benignitate comite, aurea proferam verba, ve-
 ſtræ

ſtræ

*que in Tem-
 plo Hiero-
 ſolymitano
 Leo DEI
 dicebatur.
 Qui quon-
 dam in ute-
 ro matri, in
 bello athe-
 nis Leo eſt
 creditus.*

stræ facundiæ fœcunditate florida, Claritate perspicua, Magnificentiâ vestrâ munitus appositè ordiar, favete.

Vix orimur morimur, iu ore omnium est, sic flos, ubi aureis radiis suis oritur aurora, vitam illi vegetabilem in-
fuadit, & Poëta canente:

Aurea dum fulget roseis aurora capillis

- - - - - *aurora colores*

Induit - - - - -

Amethystinò colore mirificè decolorat, subitò super-
ingrediens Titan utpotè filia auroræ amasius, amicit, eum
insolescere pariter efficit, ridet, ridendo Zephyri motu fo-
liis salit, saliendo corda mortalium in sui amorem trahit.
Ast dum radiis suis abundè extremas per orbis oras effusis,
hesperium petit littus, arvis aureos denegando oculos, un-
dis favendo ecce: *quod citò fit citò perit*, vitâ flos privatur, &
suo interitu plangit. Non sic cum D. Ivone, non sic, flos talis
non fuit, qui vitâ denudatus, talis non fuit, qui cum lumine
majori ut producto occidebat, talis non fuit, qui fibras egit
in terris, sed in cœlis, & sic non deviaturus, si D. Ivonem
Heliotropium dixero, suffragante Psal. Davide *cum justis flo-
rebit*. Quid A. A. Academici de flore phæbejo sanante mi-
hi dicendum? virtutes hujus apparuère floris, priusquàm
floricomo à Flora vireto mandatus, gratâ favonii temperie
mulsus, Tymbræo suò distillatus fuisset; jam melleæ bra-
ctæ exoriebantur, antequàm maternam iliam deseruisset.
Quid de flore satiante mihi exclamandum? dum nondum
editus esurientes & sicientes justitiam jam satiavit; spem
enim justitiâ egentes, in Florem futurum D. Ivonem col-
locârunt. Cedat hîc portentum Augusti Cæsaris, cedat
Virgilii! licèt de hoc virgam, de illo solem somniârint,
mortuæ fuère tantùm præfigurationes, non verò in D. Ivo-

Psal. 91.

ne; Siquidem visceribus maternis inclusum, protrusum à Divina Radice calycem, egentes justitiâ folia, ægri horum virtutes expectabant, expectando intuebantur. Vix annos discretionis adeptus Lutetias ad addiscendas artes liberales missus, conformando Tullii palæstræ, illis inhæsit ferven-

Radix omnium bonorum C. quia de pœnit. dist. 2. Distinct. 41 in prin.

ter, amore insecutus constanter, & quò majori Palladem amplexus animò, eò viliori sordes affectatas & exquisitas delicias rejecit contemptu. Verùm enim verò, non procul à stipe fructus: Radix Doctores inter, in basilicis tenerrimis docuit annis, sic flos & fructus ejus, non tantùm Doctos se docentes, majori redocuit zelò, verùm omnes antecelluit.

Haustris jamjam bonarum artium disciplinis, maximòque virtutum imbutus compendiò, Aureliam se contulit, ibiq; in Juris Pontificii in SS. Theologiæ studia incubuit. O D. Ivo! quales tunc flores ex tuis hiabant calycibus? ex floribus fructus? ex fructibus saporis & odores mellei? quorum odorandorum causâ, maxima confugiebat turba, imò odore per suavissimum Zephyrum in terris, clementissimum Pæcemonem in mari propulsò, Pierides inter & Pegasides decantatò, à Redonensi Archi-Diacono Judex Ecclesiasticus constitutus. Quid ex flore? Judex: nec fi-

Josue C. 10.

xus in hoc nec sol immotus visus (quamvis siderum Hyperion clamore *sta sta* denuò oneratus) cursu tamen velocissimus, radiis suis foecundissimus eum ematuravit, donec tandem à Trecœnsi Episcopo ad fastigium seu locum Judicis Generalis evectus fuisset. Stetit Judex flos selectissimus, stetit *Heliotropium*, flos, quia floruit, Judex, quia Justitiæ Antistes, quem posteri, utinam omnes respicerent tanquàm centrum & metam responsa boni & æqui promentem: Antistes, ut Quintil. & Plinius, quia Juris Prudentiæ præfuit, & Juris V. benignissimum egit interpre-

Lib. 7.

tem.

tem. *Tales placuit honorari, si docendi peritiam, facundiam dicendi, interpretandi subtilitatem, copiamque differendi se habere patefecerint.* Docuit D. Ivo dum didicit, corrupta iudicia suâ restituit facundiâ, subtilitates juris (*summum enim jus summa injuria*) ex rigore suo jam totaliter immerfas ad æquitatem benignitatemque reduxit, copia differendi copiosissimâ præditus, die noctûq; non aliud meditatus, quàm suò informare exemplò, priscorum iudicium severitatem lenire, & sanctitatem, id est meram æquitatem plantare, inque omne propagare ævum. O Meditatio sancta! Descende amabò pauxillatim pseudopolitice meum in jam cinere inhamatum metamorphoseos statum, *per lege rubebras majorum leges*, in veterum rigorem oculos dejice, videbis, quâ à Iudicibus pauperes tyrannide domati, scripto pervolves, quàm miserâ, lugubri illi in labyrintho lamentati voce, *pauper ubiq; jacet*. Nemo audiebat, *aures tamen habebant*; nares habebant, sed susurramen lamentantium, in aureo perditionis igne, *quò citò justitia corrumpitur*, urentem non odorabant; os habebant, justitiam administrare volebant, pedes habebant, ire, currere, expedire causas pauperum recusabant. Videbis iterùm miseros metallicos at sinè aurifodinis, & idè insigniti hoc erant, *si nihil attuleris*; limina iudicium cavere iussi tanquàm iniquam causam, (si nihil) foventes, cùm interim post semitas sanguinolenta manserint vestigia. Quis autem durè sonantia ad svavem elevavit harmoniam? None D. Ivo? verùm Hic rigorem postposuit æquitati, domatos liberavit froenò, naufragio proximos rogantes, *salva nos perimus*, exaudivit, aures miseris, os justitiam esurientibus aperuit, vestigia fixit, molémque pauperum leniendo, his lemma *gratis accipite*, Iudicibus verò *gratis date* inseruit,

l. unica de Profess. qui in Urb. Constant. Cicero in Im. Offic.

Juvenalis Satyr. 14.

Psal. 113.

Can. 72.

XI. q. 3.

Matth. 8.

v. 37.

judicum fores patebant omnibus, sic erat D. Ivo Triumphator, qui fregit ostia sauciatisque medebatur. Felix Britannia! imò ter felicissima! quam inter & olympum Flos tam saluberrimus floruit: felices æquoreæ tartessiaque oræ! quæ majali gloriabantur Flore: faustissimi Parentes! quorum lacte *Heliotropium* nutritum, Numini siderum ad vernum usque tempus asservatum, pauperibus solamen, terrarum orbi perpetui odoris Flos datus fuit.

Novell. 17. de mandat. princ. Cap. sit tibi 3. II, 9. 3. C. pauper. Prov. 29. Job. 29. *Pauperum lites gratis audiantur* clamavit D. Ivo, novit enim benè, *qua pauperem, dum non habet quod offerat, non solum contemnunt, sed etiam contra veritatem opprimunt, novit causas pauperum, & verus Pater erat pauperum & cordis vidua consolator.* Nempe scapulis suis ærumnosum pauperum fulsit vulgum, injuriis depressum, harum indixit justitiam, libicinæ jam quasi traditos ad vitalem revocavit auram, & quotquot viribus artus ejus abundabant, omnes subsidio dedit, sic paternè sanavit ossa, quoniam conturbata erant valde. Dixi A.A. Academici D. Ivonem fuisse Florem saluberrimum id est *Heliotropium*, quod (si fidei Uffenbachi non contrariemur) felle fugat, membra doloribus affecta reddit firma, recomfortat medullas. Omnia hæc in D. Ivone verificata fuère, Hic enim ærumnis angoribusve tactos non suppressionis terruit felle, verùm nodos illorum solvit melle, non invexit in eos feritate, sed levavit benignitate, vocavit mæstos, dimisit lætos, benignam protulit sententiam, ut benè administraret justitiam. Utinam forent omnes D. Ivonis affectæ, altaque imprimerent mente, nè pro amico sententiam ferrent, aurò justitiam violarent, afflictis adderent afflictionem, & sic justitiam mutarent in viperam. Habent hic A. A. Academici verissimum Radicis Florem (de qua ortus) D. Ivonem,

II, 9. 3. C. pauper. l. Divus 14. C. de offic. præsid. C. ex parte de Cler. agrot.

Ivonem,

Ivonem, Illa terræ, Hic capitolio consuluit. Quid terra vacua? *terra autem erat inanis & vacua.* Quid capitolium *Genes. 1.* vacuum? hinc illam graminibus, cespitibus, herbis, ut pecora saturentur, ramis, frondibus, arbutis, ut aves in illis lares struant, rivis, fluentis, ut pisces natent, his tamen omnibus DEus ornavit, ideò ut vivat homo; hoc verò cum vacuum & inane, & *odit hujus iniquitatem, dilexit Psal. 44.* autem justitiam, *equò & bonò,* ut pauperes consolentur, *ibid.* fulcrò æquitatis, ut claudis ac debilibus suffulciatur, *§. 28. Inß.* collyriò, ut cæci collinantur, D. Ivo ornavit, ideò ut rectè judicet Judex. Unicò ut complectar omnia, tanta D. Ivonis in judiciorum corruptorum restitutione, Judicium in formatione, pauperum medicatione, pupillorum educatione, viduarum consolatione, cura fuit, ut indè reformator æquissimus, Judex justissimus, Medicus saluberrimus, Tutor fidelissimus, Pater benignissimus vocari meruerit. Porrò D. Ivonem convenienter quoque asserui *Heliotropium* seu ut interpretantur *Monstrans viam,* *sujus vita respicit solem.* DEus Radix, de qua Flos D. Ivo processit, est sol, qui spiculis suis D. Ivonem, ut perennet, vibravit; coruscatus autem hiabat, dulcedine justitiam esurientes lactavit, omniumque ærumnarum expertes reddidit, justissimum Justitiæ antistibus *Monstrans viam* post se reliquit. Ivit tandem, quò stellæ eunt, quibus emutuata à cinthio claritas, ivit munere suo functò, ubi laureis cinguntur capita; & Radici, ex qua floruit, Patriæ, de qua oriundus, incorporatus, intèrque flores immortales collocatus fuit. Hæc sunt A. A. Academici, quæ D. Ivonem *Heliotropium* id est Florem sanantem fuisse demonstrant, hæc sunt, quæ illum judiciorum corruptorum reformatorem ostendunt, à Radice, cicatrix orbis terrarum, Flore, intricatio le-
gum

gum sanata , corruptaque reformata fuere. Illa mundo,
Hic mundo , ut mundus floreat mundus consulendo ad
punctum devenerunt unum.

*Quò unus tendebat pariter tendebat & alter ,
Hic Heliotropium Phœbus & Ille suus.*

Parce nunc in occasu orationis meæ , O D. Ivo ! mihi
oratori , & si laudum tuarum nilum calamò meò non sat
perremigavi , Tuam linquã meã fœcunditatem non sat di-
movi , parce , calamum meum lassum Tibi cedo , qui es
Psal. 44. indefessus *calamus scriba, velociter scribentis,* & aridam lin-
quam meam Tuæ subijcio fœcunditati. Tacendum mihi
est , meo digitum Tuum apposuisti ori , dixi aliquid & ni-
hil , & dum de encomiis Tuis plura dicere conabar , infi-
nita me exhaustere , meaque arescebant verba. Tu quo-
que Senatus Academice, A. A. Academici parcite dictioni
meæ, Vestrò quidem ordiebar favore , ast hoc abutebar,
Vestrã facundiã , sed infacundus auditus, Vestrã claritate,
quam densis meis periodis offuscavi , sic indignissimum
omnibus me reposui , ut necessariò cum Psal. Davide fi-
nem dare loquendi cogar , occidente solis claritate , la-
Psal. 89. buntur verba , *& vespere decidunt , indurant
& arescunt.*

D I X I. *52*

